

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 30.

Lovte Sessjon.

20de Møde.

Lørdagen den 3die November Kl. 1.

(Fortfat.)

Brock (fortfat): Saameget er idetmindste vist, at i 1755 og i en lang Periode efter den Tid eksisterede der for en stor Deel af disse Grunde slet intet Vaand, ja det var saa langt fra, at der tvertimod i disse Aar fra Regjeringens Side ved Præmier fremkaldtes grundmurede Bygninger paa det omhandlede Territorium. Det er vel saa, at i de senere Dage er Indskrænkningen atter bleven lagt paa disse Eiendomme, men Erstatning har man ikke givet; og i alt Fald have de nuværende Grundeiere ikke kjøbt Arealerne paa en Tid, da det var udtalt som Regjeringens Hensigt at overholde hine Indskrænkninger. Det synes mig, rigtignok derfor, at der ikke er givet nogen tilstrækkelig Motivering for en almindelig Berettigelse for Regjeringen til at anvende den Gulbgrube, man nu vil have opdaget, paa hvilken som helst Maade. Vaandet har vel eksisteret, men det er først fra 1850, at man har begyndt at lade det og dets Virkninger hvile tungt paa Eiendommene. Af hvilken som helst Bestaffenhed og Omfang det derhos end har været, saa er det dog under alle Omstændigheder kun staaet i et bestemt Diemed og har kun eksisteret i dette og kan ikke nu stifte Natur. Hvis jeg ikke aldeles har misforstaaet hele Sagen, er jo da ogsaa Regjeringen kun kommen til os for at erholde en Berettigelse for Monarchiet til at anvende denne Gulbgrube i et med det oprin-

delige beslægtet Diemed, og det forekommer mig derfor, at det vilde være unaturligt, om vi gif videre, og det vilde vi gjøre, hvis vi stemmede for § 9, saaledes som den foreligger, medens vi, hvis jeg ikke feiler, ville holde os i fuldstændig Overensstemmelse med Lovudkastets Motiver, med selve Grundtanken i Lovudkastet og med hvad den høitagtede Minister jo selv siger er den naturlige Forudsætning fra Ministeriets Side, ved at stemme for Endringsforslaget. Jeg kan i det Hele rigtignok ikke see Andet, end at det er med fuldkommen god Grund, at Udvalget har udtalt, at man vilde være i den bestemteste Strid med Grundtanken for hele Lovudkastet, og aldeles vilde forrykke Standpunktet for Betragtningen, dersom man opgav det foreslaaede Tillæg, som jeg anseer for at være Kjernen i hele Sagen og det Eneste, der paa nogen Maade skulde kunne gjøre det muligt at forsøge paa at forsvare Lovudkastet som retfærdigt, — jeg vil ikke sige som billigt, thi jeg troer ikke, at det under nogen Omstændighed er muligt at betragte Lovudkastets Erstatning som billig, naar det er vist, at fra 1810—50 er der ikke givet et eneste Afslag, naar Noget ønskede at bygge, og at man først i 1850 begyndte med at nægte Tilladelse til at bygge, ikke fordi man allerede da havde opdaget, at man paa denne Maade kunde opsamle en Capital, men fordi man, vækket ved Aaret 1848 og dets Begivenheder, begyndte at ansee det for nødvendigt at tænke paa Fæstningsværker omkring Kjøbenhavn, og man paa den Tid netop havde den Plan at bevare Fæstningsværkerne i Byens Nærhed. Der eksisterer ikke et eneste Afslag fra 1810—50. Det forekom-